

Güvenli Evler

Nureddin Yıldız'ın 10.12.2017 tarihli (310.) Hayat Rehberi dersidir.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. وَصَلَّى اللَّهُ وَسَلَّم عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ.

Âlemlerin Rabbi Allah'a hamd, Efendimiz Muhammed aleyhisselama, ailesine, ashabına salat ve selam olsun.

Kardeşlerim,

Şu yaşadığımız dünyada mezarlardan sonra en güvenli yer evlerimizdir. Yahut evlerimizden daha güvenli bir yer olmamalıdır. Güvenlik kaybı görmüş evler Allah Teâlâ'nın nimet olarak bize vermiş olduğu yerler değildir. Güvenlikle kastettiğimiz de insanın maddî-manevî güvenliğidir; can, din, ekonomi güvenliğimiz evlerimizde zirveye ulaşmış olmalıdır.

Evinde huzuru ve güvenliği bulamayanın mezardan başka rahat edeceği yer de yok demektir. Siyasî mekânlara hatta mabet olarak değerlendirdiğimiz camilere bile evdeki güvenlik oranımızı getiremeyiz. Çünkü evi içeriden kapısını kapatabildiğimiz bir yer olarak görebiliyoruz. Ama hiçbir caminin kapısını içeriden kapatamayız; yani cami herkese açıktır, tıpkı vakfın, ticaret mekânının başkalarına da açık olduğu gibi.

Bu dünyada insanın kendisiyle ve kendi gibi olanlarla istediğinde tek başına kalabileceği yegâne yer evdir. Bunun için ısrarla vurgulayıp kollamamız gereken, ev güvenliğimizin kıymetini bilmek olmalıdır. Kur'an-ı Kerim'de Allah Teâlâ, Nahl suresinin 80. ayetinde kullarına nimetlerinden bahsederken, evleri onlar için huzur merkezi kıldığını buyuruyor:

وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ بُيُوتِكُمْ سَكَنًا

“Allah size evlerinizden huzur bulacağınız yerler yarattı.”

Müminler dünyanın İslam'la yönetilmesini isterler, böyle istemedikçe de mümin olamazlar. Müminler dünyada haramın bulunmamasını isterler, böyle istemedikçe de mümin olamazlar. Müminler dünyada Allah'ın emrettiği her şeyin olmasını isterler, istemek zorundadırlar ve başka türlü de mümin olamazlar.

Ama hiçbir insanın bu âlemde tek başına bir dünyası yoktur. İnsanın tamamıyla ona ait olan tek yeri evidir. Sözünün yüzde yüz muteber olduğu tek yer de evdir. Bunun dışında insan despot bir kral bile olsa yönettiği ülkesinde yüzde yüz söz sahibi değildir, muhalifleri bulunur, itirazcıları ve komplocuları vardır. Ev ise kimsenin insana ihtilal yapamayacağı, komplo kuramayacağı tek merkezdir.

Bu sebeple evlerimizdeki güvenliğimiz aynı zamanda din ve ahlak güvenliğimizdir. Mümin için 'ev güvenliği' diye bir hedefin konması, İslam için dünya hâkimiyetinin oluşturulacağı bir temel ve çekirdektir. Evlerinde din, ahlak, iffet ve can güvenliği oluşturamayanların Kudüs konusundaki iddiaları balondur. Emperyalizme karşı çalışmaları ve iddiaları da birer balon, hatta balon dahi değildir. Bilakis böyleleri emperyalizmin iyi bir malzemesi, maşası olmak zorunda kalırlar.

Allah Teâlâ'nın kıyamet gününde bize maddî-manevî sorgusunu yönelteceği evdeki güvenlik türlerinin hesabını muhakkak vereceğimize iman etmek mecburiyetindeyiz. Allah kesinlikle Mescid-i Aksa'yı da bize soracak ama kaybettiğimiz evlerimizi daha önce soracaktır. Evsiz barksızlar iskân vergisi ödemedikleri gibi zaten sorumlu da olmazlar dünya hayatında ama Allah, koruması için kuluna Kâbe'den önce evini vermiştir. Kâbe'nin esaret altında ve Mekke müşriklerin putlarıyla dolu olduğu zamanlarda Müslümanlar'ın evleri vardı ve bunlardan biri de daru'l-Erkam'dı. Peygamber aleyhisselam Kâbe'nin etrafında teşkilatlanmadan önce bir Müslüman'ın evi olan bu yerde teşkilatlanmıştı.

Dinî hissiyatımız, ekonomik özgürlüğümüz ve insanî beklentilerimiz Mescid-i Aksa'dan, sokaklardan, siyasî idrakten önce evlerimizde oluşmalıdır –zaten ancak evlerde oluşabilir. Evine

hükmedemeyenlerin Mescid-i Aksa'yı ve başka yerleri İslam'ın hizmetine verebileceklerini akıl ve mantık kabul etmez. Evlerine ruh, madde, anahtar ve şifre olarak hâkimiyette sıkıntı çekenlerin siyasi alana hâkimiyetleri yalnızca bir iddia seviyesinde kalır. Ekonomiyi küçük bir bütçesi olan evlerde başarıyla yürütemeyip iktisatla kullanamayanlar, Müslümanlar'ın yaşadığı toprakların ekonomisine sahip olamazlar.

Tıpkı hastaneye gidildiğinde insandan birkaç gramlık kan alınıp o örnekle bünyedeki bütün tahlillere ulaşılabilmesi gibi insanın büyük büyük laflar konuşması karşısında, evindeki hayatından alınacak iki günlük kesit de dünyada neyi becerebileceğini/beceremeyeceğini ortaya koyar. Müslümanlar'ın namusu, eğitimi, yönetimi ile ilgili büyük programlardan söz edenlerin kendi evlerinde yetiştirdikleri kızların profiline bir göz atmak aslında pek çok sorunun da cevabını verebilir.

'Evinde söz geçiremiyor ama toplum ona bir teslim edilse Medine devrini yeniden yaşatacak' diye zannedilen düşünceler şeytanın evlerimizi batırmaya çalışması tuzağının parçalarından biridir. Üstelik batık bir evden kahraman çıkabileceğini aşılması nedeniyle tuzak üzerine tuzak kurmaktadır. Batı dünyasında bile politikacılar mitinglere ve bazı görüşmelere hanımlarıyla beraber giderler. Bunun nedeni herhâlde -Hıristiyan bile olsalar- hanımlarını göstermiş olmayı istemeleriyle açıklanamaz. Dışarıya başarılı bir ailelerinin olduğu izlenimini vermeyi istediklerinden dolayı böyle yapmaktadırlar. Başarılı bir aileleri olduğu, dolayısıyla toplumu da başarılı yöneteceklerinin bir delili olarak bunu sergilerler.

Batı bataklığında yetişmiş kafalar bile bu hakikati böyle hesap ediyorlar da biz huzursuz, dağılmış ve 'güvenliği' yitirilmiş evlerden ümmet-i Muhammed'e güvenlik sağlayacak mücahitler beklemeye mi kalkacağız? Bu büyük bir hata, ham bir hayaldir. Evlerimizin maddî-manevî güvenliğini sağlamamız, üzerinde yaşadığımız ülke topraklarının güvenliğini sağlamak gibidir. Esasen de evlerimizin çekirdeği olduğu topluma bir ülke denmektedir zaten. Bu sebeple evlerimiz tıpkı mescitlerimiz gibi koruma altında olmalıdır. Evi korumak hem özel güvenliğimizi sağlamak hem de her bir parçasından ülkenin olduğu toplumu sağlam tutmak anlamına gelir. Mesele yalnızca hırsızın gelip evimizden bilgisayarımızı çalması ihtimalinden ibaret değildir. Bilgisayarımız çalındığında da iffetimizden bir parça çalındığında da kaybımız söz konusu demektir.

Ümmet-i Muhammed'in uçuk kaçık değil gerçekçi bir hayat yaşıyor olması hayatın içinden kararlar vererek uyguluyor olmayı gerektirir. Müslümanlar olarak imanımızın, canımızın, ahlakımızın ve ekonomimizin güvende olduğu evler kurmak zorundayız. Bunun bireysel olarak bizim üzerimizde görev olduğunun da altını çizmek gerekir; devletin görevi değildir bu. Devletin dışarıdan bir koruma getiriyor olması onun üzerinde bir zorunluluksa da nihayetinde hırsızın içeride olan bir evin güvenlik sorunu çözülmez. Kürtaj yapan ananın, israfı yaşam tarzı hâline getiren babanın olduğu bir evde güvenlik dışarıdan sağlanmaz.

Devlet otoritesinin israfa karşı önlemleri en fazla 'peyniri çöpe atmamak' üzerine bir kamu spotunu televizyonda yayınlamaktan ibaret olabilir. Obez olmayacak kadar yeme üzerine bir kanun çıkarıp hayata müdahale edebilmek mümkün değildir. Dolayısıyla genel bir kaide olarak, israfı devlet önleyemez, ev ekonomisinden sorumlu olanlar önleyebilir. Yine aynı sorumlu ve mükellef kimselerdir ki evdeki can güvenliği, ahlak ve iman sorumluluğunu koruyabilir ve sürdürülebilirler.

Allah Teâlâ kıyamet günü her şeyin hesabını soracağı, zayı ettiğimiz Kudüs'ün, Keşmir'in, Yemen'in, İstanbul'un, Diyarbakır'ın ve Siirt'in sorumluluğunu omuzlarımıza yükleyişini hatırlatacağı gibi bunlara benzer bir sorumluluk çeşidimiz de evlerimizdir. Üstelik diğer sorumluluklarımızın hiçbiri evlerimizden dolayı taşıdığımız sorumluluğumuzun büyüklüğüne yaklaşamaz bile. Kâbe'yle ilgili yaşanacak bir problemden bir Müslüman'ın mesuliyeti milyarda bir olur belki; ama aynı kişinin kendi evinden yüzde yüz mesul olduğu kesinlikle unutulmamalıdır. Ekonomik, ahlakî ve imanî güvenliği sağlanamamış bir ev o evin mesuliyetini taşıyanlardan başka herhangi bir kimseye sorulmayacaktır. Ve çevrenin

bozukluğu da ileri sürülebilecek türden bir bahane değildir. Kapısını içeriden kilitleyebildiğimiz bir yer için düşmanın dışarıdan olduğu iddiasında bulunamayız.

Mesela ev için geçerli belli güvenlik kuralları vardır. Kömürle ısındığında bazı hava şartlarında gece kömür yakılmaması, yakılırsa pencerede bir miktar boşluk bırakılması gerektiğini bütün dünya öğrenmiş ve biri öğrenememiş de yanlış uygulaması yüzünden zehirlenmeye sebep olmuşsa can güvenliğini sağlamamış olmanın kıyamet günü elbette bir hesabı olacaktır. Zira para harcamaının olduğu gibi kömür zehirlenmesinin de bir hesabı vardır. Daha önce haberlerde sayısız kere duyulan 'kömür zehirlenmesi' diye bir hadiseye karşı önlemini almamış, bu konuda dikkat geliştirmemiş biri tabii ki bu ihmalkârlığından hesaba çekilecektir.

Evin maddî güvenliğinden de sorumlu olduğu unutulmamalıdır. Evimizde güçlü ve sağlıklı beden sahibi nesiller olması, yeterli imkânlar bulunması Allah'ın o eve verdiği nimetlerin kullanılması ev güvenliğinin birer parçasıdır ve geniş ev de bir güvenlik meselesidir. İnsanların koliler gibi üst üste yattığı ev güvensiz ve huzursuzdur. Allah Teâlâ nesillerimize geniş imkânlar nasip etmişse müminler bunun imkânlarını herkesten önce kullanmalıdırlar. Müminin balkonu imkân varsa geniş olmalı, sözgelimi yangına karşı güvenlik önlemi de muhakkak bulunmalıdır. Üstelik itfaiye raporuna göre oturulabilir olmayan bir evde Müslüman'ın oturması caiz değildir ve itfaiyenin kurallarını delmek de bu kapsama girer.

Mesela apartmanların yangın merdivenlerine eşya koymanın yasak olduğu bilinir; "otuz senedir bu binadayız, yangın olduğu mu var sanki" deyip bu yasağa aykırı hareket edilemez. Otuz senede otuz kere yangın olmuyor zaten. O yangın bir kere olur ve onda da bir çocuk merdivendeki eşya yüzünden kaçamayıp ölürse o eşyanın nereye konulacağını sahibi kıyamet günü pekâlâ görür! Bir insanın ölümüne böylece sebep olan, o eşyayı kendi cennetinin önüne koymuş demektir ve kıyamet günü hesabı çetin olacaktır. Baca temizliği ihmal edilmiştir, menfez açılmamıştır veya başka bir sebeptendir; ihmalkârlık nedeniyle meydana gelen kazalar kıyamet günü felakettir.

Bir evde temel sağlık kültürü de anne-baba tarafından biliniyor olmalıdır. Acil pansuman gerektiren yara veya yanık gibi durumlara nasıl müdahale edileceği öğrenilmeli ve gerekli eşyanın evde bulunması sağlanmalıdır. Belki de pek çok çocuk, üzerine bir şey döküldüğünde heyecandan bağırır ama yarasına müdahale etmeyi aklına getiremeyen ebeveyn yüzünden yaralı bereli kalmıştır. Bir kadın dantel işlemeyi bildiği gibi çocuğuna acil bir durumda nasıl yardım edeceğini de bilmelidir. Aksi takdirde kıyamet günü güvensiz evlerin sakinleri olarak dirilmemiz muhtemeldir.

Allah Teâlâ, Kudüs'ü ve dünya hâkimiyetini evleri ahlaken harap olmuş Müslümanlar'a teslim etmez. Çünkü böyle evlerden Kudüs'ü teslim alanlar bir süre sonra o mukaddes beldeyi de evlerine benzetirler. Rabbimiz hangi işi hikmetsiz yapmıştır ki dedelerimizin elinden hilafeti ve Müslümanlar'ın liderliğini hikmetsiz yere almış olsun...

Buraya kadar evlerimizin maddî boyutunu anlatıp çelik kapı almamız gerektiğinde bunu tespih çekerek halledemeyeceğimizi anladıktan sonra şimdi bir de manevî boyutu hatırlamalıyız. Ancak dikkat edilmesi gereken bir husus olarak, maddî güvenlik konularının bazı manevî yöntemlerle geçiştirilemeyeceğinin altını ısrarla çizmeliyiz. Peygamber aleyhisselam Efendimiz evi yanan birini çağırıp ona, "ben size yatarken yanık ateş bırakmayın diye tembih etmedim mi?" buyurmuştur. Dünyanın en büyük evliyası o evi yanan sahabinin kapısında odun olamaz. Hâl böyleyken onların evi yanmış, evlerine hırsız girdiği görülmüştür. Manevî duyguların suistimaline bu bakımdan dikkat etmek lazımdır. Müminin örneği Resûlullah'tır, talimatını da ondan alır. Hayatı en kaliteli şekilde ve en huzurlu yaşaması gereken ümmet-i Muhammed'dir.

Başta sihir ve büyü olmak üzere bütün manevî sorunlara karşı da evlerimizde bir tedbir düzenimiz muhakkak olmalıdır. Yalnız sihir ve büyü kelimelerini bir dosya olarak açmadan önce bir noktaya

temas etmeliyiz: Kur'an'ımız sihir ve büyüye, cinlere işaret etmiştir. Dolayısıyla dünyada cinlerin olmadığını iddia etmek mümkün değildir, böyle iddiası olan biri hele ilk darbeyi de cinlerden yerse gününü görür. Kur'an bu mahlûkların varlığını kabul ediyor, üstelik adlarına tahsis edilmiş bir sure bile var. Cinlerin akıllısı, serserisi, teröristi... insanlarda ne varsa onlarda da var. Gören-konuşan olmadığı hâlde uzayda canlıların bulunduğu inanılabiliyorken Allah'ın var olduğunu buyurduğu cinlerden şüphe etmek mümkün değildir. Cinlerin evlerimizde etkili işler yapabilmeleri de mümkündür.

Evlerimizde sihir ve büyüünün de etkili olabilmesi mümkündür. Ama bunu sayıyla tahminen oranlayacak olursak on milyonda bir görülür. Şu anda Hindistan'ın ücra bir kasabasında bir sihirbaz varmış deseler bu bile düşük bir ihtimaldir. Süleyman aleyhissalam zamanında Allah Teâlâ, mümin olan ve olmayan kullarını birbirinden ayırmak için yeryüzüne sihir indirmiştir. Şimdilerde dünyada ne kadar bulunduğu da oldukça düşük sayılarda karşılık bulabilir.

“Evlerimizde cin, büyü, sihir bulunabilir mi?” sorusunun cevabı evettir. Ama sabah namazı kılınan, ayete'l-kürsi ve muavvizeteyn sureleri okunan, hafız bir kızın bulunduğu evde bunlar olmaz. Kendi psikiyatrik vaka derecesindeki uyuzluğunu örtmek için “bizim kariya büyü yapmışlar” diyen birinin durumu tabii ki konumuz dışındadır. Varlığına inanmamız başka, mevzu suistimal edilerek bu yöntemle sömürülmemiz ise başka bir hadisedir. Aktif Müslümanlığımızı yerine getiremediğimiz zamanlarda cinlere kabahat yıkmanın manası yoktur. Müslüman, âdil, vefalı olmayı beceremeyip kabahati büyüye yıkmak olacak iş değildir.

Evimizin güvenliğiyle ilgili Kur'anî bazı kuralları muhakkak hatırlamamız gerekmektedir. Bunları aşağıdaki gibi sıralayabiliriz.

1- Müslüman bir insan, başka bir insanın evine izinsiz girmez. Anca anahtarı verilip gelmesi söylenen bir eve istediğinde gidebilir. Ciddi bir uyarı olarak hatırlatılmalıdır ki bu kurala anne-baba da dâhildir. Kaynanalar, gelinlerine habersiz gitmemelidirler. Her kadının mahrem bir hayatı vardır. Gündüz de mahremiyet kapsamında bir durum olabileceğinden zile pat diye basılmamalı, telefonla önceden aramak tercih edilmelidir. İnsanın gidip evladının evinde yüz sene kalması hakkıdır ama yüz saniye bile olsa baskın yapmak hak değildir.

Allah Teâlâ, Nur suresinin 27-28. ayetlerinde kesin emrini böylece vermiştir. Başkasının evine girerken izin istemek; zile çalmak, randevu almak, aramak gibi birçok türde olabilir. Bu örfe göre değişebilir.

Ayetin hatırlattığı çok önemli bir kural da “bugün uygun değiliz, sizi kabul edemeyeceğiz” denmesi durumunda geri dönülmesi ve küsülmemesidir. “Vay be, biz tenezzül edip evine geldik, bizi içeri almadı” denmemelidir. İçeridekinin belki mahrem bir sorunu vardır, haftalık temizliğiyle meşguldür vesaire pek çok engel söz konusu olabilir.

2- Ev içinde de girilmeyecek alanlar vardır. Anne-babanın yatak odası olarak kullandıkları alana, kapısı açık olmadığı sürece küçük çocuklar girmemelidirler, büyükler zaten girmezler. Kur'an-ı Kerim, “küçük çocuklarınız kapısı kapalıyken odanıza girmesinler” buyuruyor. Bu herhâlde “büyük çocuklar girsin” manasına gelmez.

Anadolu'da üç odalı bir evde çok nüfusun yaşadığı zamanlarda kapılara peşkir asılırdı, gelin bir odaya girip peşkir denen havluyu dışarı asmışsa odaya girilmezdi. Bunu şimdilerde otel odalarının kapısında asılı 'kapalı' yazan kâğıtlara benzetebiliriz. Kayınpederi-kaynanası için “içeride müsait durumda değilim” mesajı taşıyan bu havlu artık sadece bir nostaljik hatıra değeri görüyor. Ümmetimiz edepli ve kültürlü bir ümmettir. Çocuklarımız ebeveyn yatak odasına girmemelidirler.

3- Camı açık bile olsa Müslüman'ın evine bakmak haramdır. Peygamber sallallahu aleyhi ve sellemin evine onu rahatsız etmemek, evde değilse boşuna bağırarak için camdan bakan birini Efendimiz dışarı çıkıp yakasından tutmuş ve “bu gözü çıkarasım geliyor” buyurmuştur.

Müslümanlar bile artık evlerini herkes görsün diye zemine kadar pencereli yapıyorlarsa da bizim bahsettiğimiz ve idealize ettiğimiz ev, 'Müslüman' evidir. Kayınpederine, kapıya astığı havluyla odaya girmeme mesajı veren gelinlerin bulunduğu ümmetin evidir.

4- Müslüman erkekler ve kadınlar, evlerindeki sırları dışarı taşıyamazlar. Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem, Allah'ın kıyamet gününde en büyük azabına muhatap olacak kimselerin yatak odası sırlarını dışarı taşıyanlar olduğunu haber vermektedir. Yatak odasında olup biten sırları evin diğer odalarına taşımak da ev kapısının dışına taşımak da yasaktır. Evinde olup biten huzursuzlukları diğer kadınlara anlatan ve o konuları yayan bir kadının yaptığı hıyanettir.

5- Ev güvenliği ve kültürü kaidelerimizden biri de ziyaret adabı meselemizdir. Ümmet-i Muhammed, evini otel lobisi gibi kullanmaz. Misafirlğe gidildiğinde kadınlar ayrı, erkekler ayrı bir yerde oturur. Eğer bir sebeple erkek ve kadının aynı odada durması gereken durum yaşanırsa kadınlar sokağa çıktıkları kıyafetle huzura çıkarlar.

6- Resûlullah aleyhisselam Efendimiz'in Sahih-i Müslim'de rivayet edilen bir hadis-i şerifi şöyle buyurur: "Evine kendin için bir döşek al, hanımın için bir döşek al, misafirin için bir döşek al. Dördüncüsünü şeytana alırsın, dikkat et."

Burada geçen 'döşek' mecazî bir kullanımdır ve mobilya manasına gelir. Yani kişi kendisi için gerekli olan mobilyayı, hanımı için gerekli olanları ve misafir için gereklileri alır.

Ev güvenliği meselelerimizden biri de mobilya fazlalığıdır. Mobilya fazlalığı beraberinde tapınmayı getirir, ilgi ve dikkat alanlarını artırır, çocuklarımıza ayırdığımız vakti kısar, ibadetlerimizden kırpar.

Müslümanlar devleti ayakta tutan parçalar olan evlerinin güvenliğinden sorumludurlar, her şeyi devletten beklememelidirler. Güvenlik ile kastedilen de yangın tehlikesi ihtimali olabileceği gibi yatak odası sırlarından birinin dışarıya çıkması da olabilir.

أَلْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. وَصَلَّى اللَّهُ وَسَلَّم عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ.

Âlemlerin Rabbi Allah'a hamd, Efendimiz Muhammed aleyhisselama, ailesine, ashabına salat ve selam olsun.